

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-2238/2026-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Goranu Goluži, u pravnoj stvari tužitelja GEN-I Hrvatska d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 54, OIB: 77604626413, kojeg zastupa punomoćnik Andrea Kožar, odvjetnica iz Zagreba, protiv tuženika PRIMEPAK j.d.o.o., Kotoriba, Nikole Tesle 1A, OIB: 46275339708, kojeg zastupa punomoćnik Josip Pintarić, odvjetnik iz Čakovca, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 29. rujna 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja Andree Kožar, odvjetnice iz Zagreba, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 28. listopada 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Andreasa Varge iz Preloga, posl. br. UPP/OS-Ovrv-759/2025 od 1. listopada 2025. u dijelu pod točkom 1. u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 7.346,30 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 27.08.2025. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Andreasa Varge iz Preloga, posl. br. UPP/OS-Ovrv-759/2025 od 1. listopada 2025. u dijelu pod točkom 1. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 284,33 eur zajedno sa zateznom kamatom koja teče donošenja rješenja o ovrsi dana 1.10.2025. godine do isplate.

III. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.034,33 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 28. listopada 2026. godine do isplate, po stopi po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa, kao neosnovan.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Na temelju prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave tužitelja (ranije ovrhovoditelja) javni bilježnik Andrea Varga iz Preloga donio je 1. listopada 2025. godine rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pod poslovnim brojem UPP/OS-Ovrv-759/2025, kojim je tuženiku (ranije ovršeniku) naloženo tužitelju platiti iznos od 7.346,30 zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 27.08.2025. godine do isplate, te da mu naknadi nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 284,33 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je podnio prigovor u kojem navodi da pobija isto u cijelosti. Navodi da tužitelj nema osnovano potraživanje prema tuženiku, kako je to naznačio u ovršnom prijedlogu. Priloženi izvadak iz poslovnih knjiga, nije sastavljen u skladu sa stvarnim stanjem međusobnih obveza, te je potpuno nejasno na što se utuženi račun odnosi, koje usluge su njime obuhvaćene, pa tuženiku nije poznato na što se odnosi utuženi iznos i na koji način je tužitelj isti zaveo u svojim poslovnim knjigama. Tuženik ističe da ne postoji tražbina tužitelja prema tuženiku, a da je izvadak iz poslovnih knjiga jednostrana isprava sadržaj koje se u cijelosti osporava. Osporava osnovanost i visinu potraživanja istaknutog u vjerodostojnoj ispravi, a na temelju koje je doneseno pobijano Rješenje o ovrsi. Tuženik se protivi u cijelosti i troškovima određenim pobijanim rješenjem o ovrsi kao neosnovanim.

3. Općinski sud u Čakovcu, Stalna služba u Prelogu je rješenjem posl. br. Povrv-97/2025-2 od 27. listopada 2025. (list 46-47 spisa) stavio izvan snage navedeno rješenje o ovrsi, u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo provedene radnje te je odlučio da će se daljnji postupak provesti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tužitelj u nastavku postupka u podnesku od 14. siječnja 2026. navodi da su prigovori tuženika paušalni i nepodobni za raspravljanje te se u prigovoru ne spominju nikakve činjenice niti konkretni iznosi koji se osporavaju, a tuženik nije dostavio valjan dokaz o svojim navodima. Navodi da se dugovanje odnosi na dio nepodmirenog računa broj IR240006341 u iznosu 7.346,30 EUR i račun DFI-140023808 (obračun zakonskih zateznih kamata) u iznosu 838,16 EUR, sve u ukupnom iznosu od 8.814,89 EUR. Navodi da je Ugovor o opskrbi srednjeg poduzetništva električnom energijom br. 8570-2024 sklopljen između tužitelja i tuženika na određeno vrijeme te da je temeljem odredbi Ugovora u članku 1. izričito propisano da kupac potpisom Ugovora izjavljuje kako je upoznat s Općim uvjetima opskrbljivača za opskrbu poduzetništva električnom energijom od 12. rujna 2023. godine. Tužitelj ističe da je tuženik u više navrata kasnio s plaćanjem mjesečnih računa, a što je vidljivo iz korespondencije. Kada račun br. IR240006341 nije podmiren prema dospijeću, tužitelj je tuženiku uputio zadnju opomenu prije otkaza

ugovora. Budući da navedeni račun za električnu energiju koju je tuženik potrošio a nije platio nije podmiren niti nakon zadnje opomene, tužitelj je raskinuo ugovorni odnos. Tužitelj nadalje navodi da je u čl. 173. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ 35/05 dalje; ZOO) određeno da je dužnik dužan ispuniti obvezu u roku koji je predviđen ugovorom. Obveze nastale uslugom tužitelja koja je izvršena tuženom dospijevaju u mjesečnim iznosima. Člankom 183. Zakona o obveznim odnosima u st. 1. je određeno da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje. Odredbom čl. 376 st. 1. ZOO propisano je da se ugovorom o kupoprodaji obvezuje prodavatelj predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje da prodavatelju plati cijenu. Pregledom ispisa otvorenih stavki, računa br. IR240006341, opomene prije otkaza ugovora, Ugovora o opskrbi srednjeg poduzetništva električnom energijom te korespondencije, kako navodi tužitelj, jasno proizlazi da je tužitelj za tuženika isporučio električnu energiju, da tuženik nije istu platio, a tuženik ničim nije osporio osnovanost tužbenog zahtjeva osim što je naveo da ne postoji potraživanje tužitelja, pa je stoga razvidno kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan. Obzirom na sve gore navedeno, a posebice na činjenicu kako tuženik usprkos postojanju dvostrano obveznog odnosa, nije poštovao odredbe Ugovora, odnosno nije tužitelju platio isporučenu električnu energiju, dužan je tužitelju naknaditi dugovanje, sve sukladno odredbama Općih uvjeta te odredbama potpisanog Ugovora između tužitelja i tuženika. Sukladno gornjim navodima jasno je vidljivo da je tuženik u trenutku podnošenja prijedloga za ovrhu tužitelju bio dužan namiriti iznos od 7.346,30 EUR.

5. U nastavku postupka, u podnesku od 19. veljače 2026. tuženik navodi da osporava potraživanje tužitelja u osnovi u visini. Navodi da je tužitelj pokrenuo ovaj ovršni postupak temeljem nepodmirenog računa broj IR240006341 u iznosu od 7.346,30 EUR-a i računa DFI-140023808 (obračun zakonskih zateznih kamata) u iznosu od 838,16 EUR-a. Tuženik osporava vjerodostojnost i dokaznu snagu navoda tužitelja, budući da tužitelj nije priložio dokumentaciju iz koje bi nedvojbeno proizlazila osnova nastanka obveze, količina isporučene električne energije, način obračuna, dospijeće potraživanja niti način izračuna zateznih kamata. Posebno se ističe kako teret dokazivanja postojanja i visine tražbine leži na tužitelju, koji je dužan dokazati osnovanost svog zahtjeva, a što u ovom postupku nije učinjeno. Nadalje, priložena e-mail komunikacija ne predstavlja valjane i vjerodostojne isprave u smislu dokazivanja osnovanosti potraživanja, dok je dostavljena opomena vezana za sasvim drugi račun i to broj IR240003397. Zaključno, tuženik ističe da tužitelj nije predložio izvođenje adekvatnih dokaza kojima bi dokazao osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, pa sukladno tome predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

6. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u ispis otvorenih stavki 26.08.2025. (list 7 spisa), u obračun zakonske zatezne kamate (list 8 spisa), u rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu od 18.07.2025. (list 9 spisa), u račune (list 11-12, 28 spisa), u Potvrdu o izvršenom uvidu u podatke OIB sustava (list 15 spisa), u izvadak iz sudskog registra (list 16-25,30-33), u e-mail komunikaciju stranaka (list 55-95 spisa), u ugovor o opskrbi poduzetništva električnom energijom br. 8570-2024 (list 96-101 spisa), u Zadnju Opomenu prije otkaza ugovora (list 102 spisa), u Uvjete opskrbljivača GEN-I Zagreb, d.o.o. za opskrbu električnom energijom krajnjih kupaca iz kategorije poduzetništvo (list 103-113 spisa), u specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje (list 135 spisa), te u potvrdu (list 136-137 spisa).

7. Druge dokaze sud nije izvodio budući da stranke nisu stavljale dokaznih prijedloga, a što su dužne temeljem čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje u tekstu: ZPP).

8. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu naknade za električnu energiju u iznosu od 7.346,30 EUR.

10. Iz rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu od 18.07.2025. (list 9 spisa), proizlazi da je po prijedlogu ARC PROJEKTIRANJE j.d.o.o. u sudski registar upisana promjena tvrtke u PRIMEPAK j.d.o.o. Naime, tuženik je tijekom trajanja ugovornog odnosa promijenio tvrtku odnosno naziv trgovačkog društva, pa najveći dio poslovne dokumentacije, uključujući bjanko zadužnice i dokumentaciju Financijske agencije glasi na tvrtku ARC PROJEKTIRANJE j.d.o.o., dok je riječ o istoj pravnoj osobi, što je nedvojbeno vidljivo iz istovjetnog OIB-a 46275339708 i matičnog broja subjekta.

11. Iz ugovora o opskrbi poduzetništva električnom energijom br. 8570-2024 (list 96-101 spisa), vidljivo je da je isti zaključen među parničnim strankama dana 14.03.2024. godine te da je predmet tog ugovora opskrba tuženika električnom energijom na predmetnom obračunskom mjestu.

12. Među strankama nije sporno da je tuženik bio korisnik usluga tužitelja u utuženom razdoblju, a što proizlazi i iz izvedenih dokaza, posebno predmetnog ugovor među strankama i e-mail korespondencije.

13. Sporna je osnovanost i visina tužbenog zahtjeva jer tuženik ističe da ne postoji tražbina tužitelja prema tuženiku, a da je izvadak iz poslovnih knjiga jednostrana isprava sadržaj koje u cijelosti osporava.

14. Iz računa br. IR240006341 (list 11-13 spisa) proizlazi da ga je tužitelj izdao tuženiku za listopad 2024. godine na iznos od 13.367,55 eur i da je dospijeće istog 26.11.2024. godine, a isto proizlazi i iz ispisa otvorenih stavki na listu 7 spisa.

15. Tužitelj ističe tijekom postupka da je između stranaka sklopljen Ugovor o opskrbi srednjeg poduzetništva električnom energijom br.8570_2024, kojim se tužitelj obvezao tuženiku isporučivati električnu energiju, a tuženik istu preuzimati i plaćati prema ispostavljenim mjesečnim računima. Navodi da je člankom 1. Ugovora tuženik izrijekom potvrdio da je upoznat s Općim uvjetima opskrbljivača za opskrbu poduzetništva električnom energijom, koji su sastavni dio ugovora. Navodi da je riječ o naplatnom dvostrano obveznom ugovoru na koji se na odgovarajući način primjenjuju pravila o kupoprodaji sukladno čl. 376. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine” br. 35/05 i dalje; dalje:ZOO) kojim se prodavatelj obvezuje predati stvar kupcu, a kupac se obvezuje platiti mu cijenu. Tužitelj navodi da je svoju obvezu ispunio u cijelosti - električna energija isporučena je i preuzeta na obračunskom mjernom mjestu tuženika te obračunata i fakturirana u skladu s

Ugovorom i Općim uvjetima. Obveza tuženika iz toga odnosa bila je platiti cijenu isporučene energije.

16. Nadalje, tužitelj ističe da je tuženik tijekom cijelog ugovornog odnosa zaprimao račune, po njima plaćao (dijelom i naknadno, putem prisilne naplate), tražio odgode plaćanja i dostavljao potvrde o uplati. Ni tijekom ugovornog odnosa ni u ovom postupku nije prigovorio niti jednom obračunu niti pokrenuo postupak reklamacije. Tvrdnja da mu „nije poznato na što se odnosi utuženi iznos” u izravnoj je suprotnosti s njegovim vlastitim pisanim očitovanjima.

17. Tužitelj ističe da je tuženik tijekom 2024. godine u više navrata kasnio s plaćanjem mjesečnih računa. Tužitelj mu je, postupajući savjesno i nastojeći održati ugovorni odnos na snazi, u više navrata odobravao odgode plaćanja, na izričit zahtjev tuženika. Tuženik se, međutim, niti jednom nije pridržavao dogovorene dinamike, što je razvidno iz priložene korespondencije.

18. Zaključno, ukupno dospjelo i nepodmireno dugovanje tuženika (glavnica) u trenutku podnošenja zahtjeva FINA-i je bilo 37.744,46 eur. Naplaćeno po bjanko zadužnici OV-1369/24 - 10.132,72 eur. Naplaćeno po bjanko zadužnici OV-1370/24 - 10.132,72 eur. Naplaćeno po bjanko zadužnici OV-1371/24 - 10.132,72 eur, odnosno ukupno je naplaćeno putem Financijske agencije (10.02.2025. i 11.04.2025.) - 30.398,16, dok je preostala nenamirena glavnica - dio računa br. IR240006341 7.346,30 eur, koliko tužitelj i traži ovom tužbom, dok su kako navodi tužitelj naplaćeni iznosi uračunati u dugovanje redom kako su pojedine obveze dospijevale za ispunjenje, dakle počevši od najstarijih računa, sukladno čl. 171. ZOO, pa je stoga, kako navodi tužitelj razvidno da je jedini nenamireni račun onaj najkasnije dospjeli, račun br. IR240006341, a tužitelj po njemu potražuje isključivo nenamireni ostatak od 7.346,30 EUR.

19. Slijedom navedenog, sud prihvaća gore citirane navode tužitelja koji su u cijelosti u suglasju s dostavljenom i već nabrojenom dokumentacijom u spisu. Naime, sudionici u obveznom odnosu dužni su ispuniti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje (čl. 9. ZOO). Na temelju obveze vjerovnik je ovlašten zahtijevati od dužnika njezino ispunjenje, a dužnik je dužan u cijelosti je ispuniti. Vjerovnik je ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi (čl. 342. st. 1. ZOO).

20. Slijedom citiranih odredbi, a imajući u vidu da tuženik nije prigovarao na ispostavljeni račun za potrošnju el. energije za listopad 2024. godine, sukladno točki 8. Uvjeta opskrbljivača GEN-I Zagreb, d.o.o. za opskrbu električnom energijom krajnjih kupaca iz kategorije poduzetništvo (list 110 spisa), odnosno da ničim nije prigovarao navedenom računu, niti je ičim dokazao da je navedeni račun platio (primjena pravila o teretu dokazivanja – 221.a ZPP-a), valjalo je temelju čl. 451. st 3. ZPP-a održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Andreasa Varge iz Preloga, posl. br. UPP/OS-Ovrv-759/2025 od 1. listopada 2025. u dijelu pod točkom 1. u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 7.346,30 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 27.08.2025. godine do isplate, te odlučiti kao pod točkom I. izreke presude.

21. Sukladno čl. 173. st. 1. ZOO dužnik je dužan ispuniti obvezu u roku predviđenom ugovorom, a sukladno čl. 183. st. 1. ZOO te dolazi u zakašnjenje kada obvezu ne ispunji u roku određenom za ispunjenje. Tuženik je u zakašnjenju s plaćanjem računa br. IR240006341 od slijedećeg dana nakon njegova dospeljeća odnosno od 27. studenoga 2024. godine, a što je vidljivo iz samog računa i iz ispisa otvorenih stavki, pa je tužitelju na dosuđeni iznos dosuđena i zatezna kamata od toga dana sukladno čl. 29.st. 1. ZOO-a pos topi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a.

22. S obzirom da se postupak, povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrši na temelju vjerodostojne isprave, nastavio kao parnični postupak, to nema mjesta razdvajanju troška postupka na ovršni trošak i parnični trošak, već o trošku postupka treba odlučiti kao da se radi u cijelosti o parničnom postupku (Zaključak broj 3 sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanom 2. lipnja 2017.). Tako se odluka o parničnim troškovima temelji na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP te čl. 155. ZPP, odredbama Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine broj: 9/21, 18/22; dalje u tekstu: Pravilnik), odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje u tekstu: Tarifa), odredbama Uredbe o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 37/23; dalje: Uredba) te troškovniku tužitelja.

23. Tužitelju je priznat trošak ovršnog postupka koji se odnosi na trošak sastava prijedloga za ovrhu po punomoćniku odvjetniku uvećan za PDV od 25%, odnosno 250,00 eur, predujam i ostatak naknade javnog bilježnika sve uvećano za PDV 25%, odnosno ukupno 34,33 eur, dakle 284,33 eur. Nadalje, tužitelju je za sastav podneska od 14.01.2026. godine priznato 200,00 eur (Tbr. 8. toč. 1. OT), za sastav obrazloženog podneska od 29.09.2026. godine priznato 200,00 eur (Tbr. 8. toč. 1. OT), te za zastupanje na ročištu dana 29.09.2026. godine 200,00 eur, što ukupno čini 600,00 eur, a uvećano za PDV od 25% ukupno iznosi 750,00 eur. Kad se navedenom iznosu pribroji priznati trošak ovršnog postupka od 284,33 eur, dobije se iznos od 1.034,33 eur, a koliko je i dosuđeno tužitelju pod točkom III. izreke presude. Prihvaćen je i zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata na trošak parničnog postupka od dana presuđenja do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP).

24. Tužitelju nije priznat trošak daljnjih dostava iz ovršnog postupka jer ih nije ni bilo, te trošak zastupanja na ročištu za objavu presude jer na istu nitko nije došao. Također nije mu priznat ni trošak sudske pristojbe na presudu jer taj trošak nije tražio.

25. Sud je odbio zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška jer je u cijelosti izgubio ovaj spor.

26. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 28. listopada 2026. godine

Sudac:
Goran Goluža

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda u četiri istovjetna primjerka u roku od 15 dana od dana primitka ove presude, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelju po pun. uz rješenje o pristojbi na presudu u iznosu od 193,46 eur EUR
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-54e9b**

Kontrolni broj: **0d41f-436eb-3806f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.